

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **M. P.**
zastoupený JUDr. Libuší Šmehlíkovou, advokátkou
se sídlem Ostrava, Živičná 2852/9

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 11. 2017 , o zamítnutí námitek a potvrzení
rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. R – 30. 5. 2017 – 423/X ze dne 30. 5.
2017, o invalidním důchodu

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 11. 2017 č. j. X/315-LCR a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. R – 30. 5. 2017 – 423/X ze dne 30. 5. 2017 **se zrušují** a věc **se vrací** žalované České správě sociálního zabezpečení k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokátky JUDr. Libuše Šmehlíkové **se určuje částkou 4 719 Kč**, která jí bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 6. 11. 2017 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí č. j. R – 30. 5. 2017 – 423/X ze dne 30. 5. 2017, jímž zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, jelikož nezískal ke dni vzniku invalidity potřebnou dobu pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod.
2. Žalobce podal proti shora uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu a zároveň požádal, aby mu soud ustanovil zástupce z řad advokátů. Jeho žádosti Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 19. 1. 2018 vyhověl a ustanovil mu zástupkyni z řad advokátů JUDr. Libuši Šmehlíkovou. Ustanovená právní zástupkyně žalobce odůvodnila žalobu podáním ze dne 13. 2. 2018 tak, že žalobce byl od 1. 3. 2002 uznán plně invalidním a naposledy dle posudku o invaliditě ze dne 10. 10. 2017 bylo datum stanovení vzniku jeho invalidity určeno dnem 18.9.2001. Žalobce pro zdravotní postižení nebyl schopen soustavné výdělečné činnosti a to ani za zcela mimořádných podmínek. Dlouhodobě se od roku 2001 léčí na psychiatrii a mimo to je léčen pro endokrinologické a oční onemocnění. Rozhodnutí žalované, které vychází z posudku o invaliditě, považuje za věcně nesprávné s ohledem na stanovení dne vzniku invalidity a z toho se odvíjející dobu pojištění. Žalobce proto navrhoval přezkoumání svého zdravotního stavu a stanovení doby vzniku jeho invalidity. Domáhal se, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc jí vrácena k dalšímu řízení.
3. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalované ze dne 6. 11. 2017 č. j. X/315-LCR, jakož i z rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2017 č. j. R – 30. 5. 2017 – 423/X (obě tato rozhodnutí předložil žalobce ve fotokopii s doplněním žaloby) a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, byť z jiných právních důvodů, než v žalobě uvedených.
4. Rozhodnutí žalované ze dne 6.11.2017 č.j. X/315-LCR a rozhodnutí ze dne 30.5.2017 č.j. R – 30. 5. 2017 – 423/X jsou nepřezkoumatelná.
5. V projednávané věci je žalovaná, jakožto správní orgán I. i II. stupně vázána správním řádem (zákon č. 500/2004 Sb.) ve znění pozdějších předpisů, pokud zákon č. 582/1991 Sb., v platném znění nestanoví jinak. Je tedy mimo jiné vázána při svém rozhodování ustanovením § 68 správního řádu upravujícím náležitosti správních rozhodnutí. Podle odst. 1 tohoto zákonného ustanovení rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Podle odst. 3 téhož zákonného ustanovení v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením

k podkladům rozhodnutí. Pokud jde o náležitosti řádného odůvodnění správního rozhodnutí, je v něm zapotřebí především uvést důvody výroku, proč je rozhodnutím vyhověno žádosti účastníka řízení anebo z jakých důvodů je jeho žádost zamítnuta a uvést, z jakých podkladů pro vydání takového výroku správní orgán dospěl. Obecně vyžadovaným požadavkem je mimo jiné to, aby odůvodnění správního rozhodnutí bylo jasné, určité a srozumitelné. Tento požadavek ani jedno ze shora citovaných rozhodnutí žalované, co se týče odůvodnění těchto rozhodnutí, nesplňuje.

6. Z rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2017 č.j. R – 30. 5. 2017 – 423/X krajský soud zjistil, že jím žalovaná zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná odcitovala ust. § 38 písm. a) citovaného zákona a ust. § 40 odst. 1, 2 téhož zákona. Dále v odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedla, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Opava ze dne 5. 5. 2017 vznikla invalidita žalobce dne 1. 3. 2002. K tomu dodala, že „účastník řízení získal v rozhodném období, tj. v době od 28. 2. 2007 do 1. 3. 2017 pouze tři roky a 235 dnů pojištění“ a odkázala na připojený osobní list důchodového pojištění žalobce.
7. Podle ust. § 40 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku
 - a) do 20 let méně než jeden rok,
 - b) od 20 let do 22 let jeden rok,
 - c) od 22 let do 24 let dva roky,
 - d) od 24 let do 26 let tři roky,
 - e) od 26 do 28 let čtyři roky a
 - f) nad 28 let pět roků.

Podle odstavce druhého téhož zákonného ustanovení potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních 10 roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období 10 roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění 2 roky.

8. Se zřetelem k výše citovanému ustanovení § 40 odst. 2 je tedy zcela nepřezkoumatelné a nesrozumitelné odůvodnění žalované, proč vzala za rozhodné období pro posouzení splnění podmínky doby pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod žalobce dobu od 28. 2. 2007 do 1. 3. 2017, když vzala za prokázáno, že žalobce je podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Opavě ze dne 5. 5. 2017 invalidní od 1. 2. 200. Namísto toho, aby toto pochybení rozhodnutím o námitkách žalobce napravila, uvedené rozhodnutí potvrdila rozhodnutím ze dne 6. 11. 2017. Při vydání tohoto rozhodnutí vycházela z posudku o invaliditě lékaře ČSSZ ze dne 10. 10. 2017, dle něhož bylo datum vzniku invalidity žalobce stanoveno na den 19. 8. 2001. Nesplnění podmínky potřebné doby

pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod žalobce pak v tomto rozhodnutí odůvodnila tak, že „S účinností od 1. 1. 2010 byla do ust. § 40 odst. 2 zdp doplněna věta druhá, podle níž se u pojištěnce staršího 38 let považuje podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Účastník řízení nesplňuje podmínku potřebné doby pojištění, neboť v rozhodném období od 19. 8. 1995 do 18. 8. 2001 získal pouze čtyři roky a 72 dnů pojištění.“ Pakliže žalovaná vycházela z data vzniku invalidity žalobce 19. 8. 2001, pak k tomuto datu byl žalobce, narozený 11. 11. 1967, ve věku 33 let a je tedy zcela nelogické, proč žalovaná posuzovala u něj plnění podmínky dne věty druhé ust. § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění. Nutno k tomu dodat, že je zcela nepochopitelné, proč za rozhodné období v odůvodnění svého rozhodnutí uvedla dobu od 19. 8. 1995 do 18. 8. 2001, když za období dle tohoto ustanovení měla být zkoumána doba 20 let před vznikem invalidity, tedy doba od 19. 8. 1981 do 18. 8. 2001.

9. Stejně nepřezkoumatelné je rozhodnutí žalované i v části odůvodnění, v níž cituje třetí větu ust. § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, k čemuž uvedla: „Na základě zmíněného ust. § 40 odst. 2 věty třetí zdp ČSSZ posunula hranici rozhodného období ke dni předcházejícímu podání žádosti o invalidní důchod, tj. ke dni 1. 3. 2017. Účastník řízení nesplňuje podmínku potřebné doby pojištění ani v tomto případě, neboť v rozhodném období od 28. 2. 2007 do 1. 3. 2017 získal pouze tři roky a 235 dnů“. Takto posuzované rozhodné období je dle názoru krajského soudu zcela v rozporu se shora citovaným ust. § 40 odst. 2 věty třetí zákona o důchodovém pojištění, dle něhož má být posuzováno, zda žadatel o invalidní důchod získal potřebnou dobu pojištění pro vznik nároku na tento důchod v kterémkoliv období 10 roků dokončeném po vzniku invalidity (tedy v případě žalobce dle posudku lékaře ČSSZ v období od 19. 8. 2001), přičemž je nerozhodné, ke kterému datu uplatnil žádost o tento důchod.
10. Ze shora uvedených důvodů krajský soud obě rozhodnutí žalované pro vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti jejich odůvodnění pro nesrozumitelnost zrušil v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a věc vrátil žalované k dalšímu řízení podle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. Při vydání nového rozhodnutí o žádosti žalobce o přiznání invalidního důchodu bude žalovaná vázána tím, aby znovu posoudila splnění podmínky potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod žalobce v souladu s ust. § 40 zákona o důchodovém pojištění.
11. Na závěr krajský soud doplňuje, že v průběhu tohoto řízení byl vypracován posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě dne 8. 6. 2018, podle něhož je žalobce invalidní nepřetržitě od 13. 3. 2002, přičemž v době od 13. 3. 2002 do 31. 12. 2009 byl plně invalidní a od 1. 1. 2010 se u něj jedná o invaliditu III. stupně.
12. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšnému žalobci žádné prokazatelné náklady v tomto řízení nevznikly (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).
13. Ustanovené právní zástupkyni žalobce byla přiznána odměna za zastupování žalobce v rozsahu tří úkonů právní pomoci po 1 000 Kč a tří režijních paušálů po 300 Kč, celkem

3 900 Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění. S připočtením 21% daně z přidané hodnoty, tj. 819 Kč činí celkem odměna právního zastoupení žalobce 4 719 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 20. června 2018

JUDr. Petr Indráček

samosoudce